

آسیب‌شناسی عدم رعایت عفت از سوی مردان در خانواده و اجتماع

شناسه خبر : ۱۲۵۵۷۱ چهارشنبه ۱۵ آذر ۱۴۰۲ - ۱۱:۳۵

در جوامع سالم انسانی معمولاً نیروهای جسمی و روانی افراد در جهت اعتلای فرهنگ و تعالی آدمی است و تنها در صورتی که افراد به وظایف خود در حوزه فردی و اجتماعی عمل نکنند، این محیط تبدیل به یک مدار بسته سرشار از جاذبه‌های طبیعی جنسی بین زن و مرد می‌شود.

به گزارش موج خبر - دکتر زینب مواصلی، جامعه شناس

در جوامع سالم انسانی معمولاً نیروهای جسمی و روانی افراد در جهت اعتلای فرهنگ و تعالی آدمی است و تنها در صورتی که افراد به وظایف خود در حوزه فردی و اجتماعی عمل نکنند، این محیط تبدیل به یک مدار بسته سرشار از جاذبه‌های طبیعی جنسی بین زن و مرد می‌شود و به انحلال فرد، خانواده و جامعه منتهی می‌شود.

عفاف و حجاب مردان، مانند عفاف و حجاب زنان در به وجود آوردن جامعه سالم و ناسالم نقش انکارناپذیر دارد. اساسی ترین آسیب ناشی از بی عفتی مردان ایجاد بی اعتمادی بین اعضای خانواده و مسموم کردن فضای خانواده و دور ساختن جامعه از تقواست؛ به عبارتی تقوای اجتماعی بدون رعایت حجاب و عفاف درونی و بیرونی میسر نخواهد شد، اما با نگاهی جزئی و خاص تر می توان به موارد زیر به عنوان آسیب ها و آفت های ناشی از بی عفتی مردان اشاره کرد:

الف) سستی بنیان خانواده، معمولاً مردانی که چشم و قلب و جوارح خویش را کنترل نکرده و به راحتی به جنس مخالف نظر می کنند و یا ارتباط های مشروع و غیر مشروع دارند، زمینه شک و عدم اعتماد در خانواده خویش را فراهم می سازند. اگر زنی چندبار همسر خود را در حال عدم رعایت مراتب تقوای چشم و... ببیند، دیگر نمی تواند به عشق او نسبت به خانواده اعتماد کند و قضاوت های این زن، معمولاً با نوعی بدبینی و پیش فرض های منفی صورت خواهد گرفت و این موارد موجب ایجاد تنش در خانواده شده و بنیان این کانون مقدس را سست می کند. افزایش آمار طلاق، اعتیاد، فرار دختران از خانه، ایجاد مراکز فساد و... از پیامدهای شوم و ناپسند بی عفتی مردان و زنان در محیط های اجتماعی و در نتیجه، سستی بنیان خانواده هاست.

ب) تغییر عقربه ذهن مردان از معنویت و پاکی به سوی مسائل جنسی؛ در صورتی که نگاه و فکر و قلب مردان بدون هیچگونه خویشتنداری و عامل بازدارنده ای متوجه جاذبه های طبیعی دیگر زنان باشد و در واقع، عفاف و حجاب درونی و بیرونی نداشته باشند، تمام فضای فکری آنها به وسیله افکار هوس آلوده و جنسی پر می شود و در اثر این اهتمام، مبتلا به بیماری «تنوع جنسی» شده و از مسیر اصلی انسانیت خویش خارج می شوند و دقیقاً برای زنانی که در اجتماع مقابل آنها قرار می گیرند، همین تنوع طلبی به وجود خواهد آمد و جامعه انسانی، که با اهداف متعالی و کمالیه برپا شده، به سوی خوی شهوترانی افراطی سوق داده می شود. بدیهی است به همان میزان، که بی قیدی و بی توجهی زنان به پوشش و عفاف جامعه را از مسیر الهی انسانی منحرف می سازد، بی توجهی مردان نیز تأثیر گذار است.

ج) گسترش سطح ارتباطات نامشروع، که موجب انحطاط جامعه و نابودی هویت نسل های موجود و نسل های آینده می شود، یکی دیگر از آسیب های بی عفتی مردان است؛ زیرا عدم توجه به نیروی قوی و مستمر حاصل از جذب و انجذاب طبیعی هرگز مانع تأثیر وضعی آن نمی شود. مردان بی عفت با پوشش نامناسب و ارتباط ها و نگاه های تعریف نشده، با ارسال پیام های طبیعی جنسی، موجب ایجاد این مدار جاذبه جنسی شده و اینگونه زمینه ارتباطات نامشروع فراهم می شود.

البته نقش بی عفتی و بی حجابی زنان هم در این مورد بسیار زیاد است. معمولاً دختران و پسرانی که در چنین خانواده هایی رشد می کنند، بیش از دیگران مستعد در ویران کردن نیروهای انسانی الهی خود هستند و رفتارهای آنها ثمره بی عفتی های پدر و مادر است.

ز) ضعف در تربیت نسل‌های بعد، از وظایف و نقش‌های اصلی و اساسی انسانها در هر عصری ایجاد زمینه صحیح تربیت نسل‌های بعدی است. بی‌عفتی مردان نه تنها موجب ترویج آن از نظر علمی می‌شود؛ بلکه فرصت‌های زرینی که والدین می‌توانند از آنها برای تربیت فرزندان خویش بهره‌برند، از آنها می‌گیرد. در واقع، نیروها و سرمایه‌های افراد صرف‌حلاً مشکلات به وجود آمده از بی‌عفتی مردان و زنان می‌شود و فرصتی برای تربیت نسل‌ها نمی‌ماند.

ح) تزلزل پایه‌های اقتصادی خانواده، که حاصل تحمیل هزینه‌های اضافی است که در پی ارتباطات ناشی از بی‌عفتی مردان و زنان به وجود می‌آید. بدیهی است که مردان با درآمد مشخص خود می‌توانند خانواده خویش را تأمین کنند، اما اگر به دنبال نگاه‌های آلوده و حرام و ارتباطات مشروع و غیر مشروع ناچار به تأمین دو خانواده شدند، بار اقتصادی بیشتر بر روی خانواده اول خواهد بود.

ط) اهانت به جایگاه و مقام همسر، از جمله آسیب‌هایی که بی‌عفتی مردان در پی دارد، توهین به مقام بانویی است که به عنوان همسر او و مادر فرزندان، خالصانه تلاش می‌کند و تمامی انرژی و نیروهای عاطفی خود را برای خانواده هزینه می‌کند. چشم‌چرانی مردان متأهل و ارتباط آنها با زنان دیگر، موجب تحقیر و توهین به آن زنان می‌شود؛ گرچه می‌بینیم که برخی می‌نویسند: مردها به این دلیل به زن‌ها نگاه می‌کنند که «بینایی» هستند، نه به این دلیل که شما را دوست ندارند. براساس آموزه‌های دین اسلام نگاه غیر ضروری مردان به زنان نامحرم جایز نیست؛ زیرا همین نگاه مقدمه گناه دیگر شده و او را به سوی گناهان بزرگتر سوق می‌دهد و تحسین زیبایی زنان نامحرم امری پسندیده در شریعت اسلام به شمار نمی‌رود.

منابع:

باربارا آنجلس، رازهایی درباره مردان، ترجمه هادی ابراهیمی، 1383

ناهد طیبی، عفاف و حجاب مردان؛ بایدها و نبایدها و نقش آن در سالم‌سازی جامعه اسلامی، کتاب اندیشه‌های راهبردی، زن و خانواده، 1394

انتهای پیام/

انتهای پیام/

